

(М.П.)

«Затверджую»

Проректор з НМР проф. Тонкачєєв Г.М.

« ___ » _____ * 2019 р.

Декан факультету урбаністики та просторового планування

Доц. Мамєдов А.М.

« ___ » _____ 2019 р.

Зав. кафедрою політичних наук і права
проф. Перегуда Є.В.

« ___ » _____ 2019 р.

КАРТА ДИСЦИПЛІНИ (СИЛАБУС)

1) НАЗВА ДИСЦИПЛІНИ: ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ПОЛІТИКИ	
2) Карта дисципліни дійсна протягом навчального року: 2019/2020	
3) Освітній рівень: перший рівень вищої освіти (бакалавр)	
4) Форма навчання: денна	
5) Галузь знань: 05 «Соціальні та поведінкові науки»	
6) Спеціальність: 052 «Політологія»	
8) Компонента спеціальності: обов'язкова	
9) Семестр: I, II	
10) Цикл дисципліни: дисципліна професійної підготовки	
11) Викладач (розробник карти): проф., д.п.н. Корнієвський О.А. Ауд. 431 головного корпусу КНУБА Профіль викладача за адресою: http://www.knuba.edu.ua/?page_id=47977 Контакти. Тел.: (050)441-50-77. E-mail: korniiivskyi.oi@knuba.edu.ua ; alankorn271230@ukr.net	
12) Мова навчання: українська	
13) Необхідні ввідні дисципліни: (що треба вивчити, щоб слухати цей курс) «Вступ до спеціальності», «Історія зарубіжних політичних вчень»	
14) Мета курсу: засвоєння студентами основних понять навчальної дисципліни з акцентом на осмислення ними політичних реалій сьогодення, ознайомлення з нормами політичної поведінки, демократичними цінностями, методологією аналізу політичного життя, світоглядними критеріями оцінки сучасних політичних подій з метою набуття студентами навичок та вмінь адекватно використовувати політичні знання як для аналізу сучасних політичних процесів, так і під час проходження суспільно-політичної практики практики, залучення до громадської діяльності.	

15) Результати навчання:				
№	Програмний результат навчання	Метод перевірки навчального ефекту	Форма проведення занять	Посилання на програмні компетентності
1.	ПРН01. Розуміти предметну область, етичні та правові засади професійної діяльності.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	ЗК01 СК01 СК02 СК03

(М.П.)

«Затверджую»

Проректор з НМР проф. Тонкачєєв Г.М.

« ____ » _____ 2019 р. _____

Декан факультету урбаністики та просторового планування

Доц. Мамедов А.М.

« ____ » _____ 2019 р. _____

Зав. кафедрою політичних наук і права

проф. Перегуда Є.В.

« ____ » _____ 2019 р. _____

КАРТА ДИСЦИПЛІНИ (СИЛАБУС)

1) НАЗВА ДИСЦИПЛІНИ: ЗАГАЛЬНА ТЕОРІЯ ПОЛІТИКИ	
2) Карта дисципліни дійсна протягом навчального року: 2019/2020	
3) Освітній рівень: перший рівень вищої освіти (бакалавр)	
4) Форма навчання: денна	
5) Галузь знань: 05 «Соціальні та поведінкові науки»	
6) Спеціальність: 052 «Політологія»	
8) Компонента спеціальності: обов'язкова	
9) Семестр: I, II	
10) Цикл дисципліни: дисципліна професійної підготовки	
11) Викладач (розробник карти): проф., д.п.н. Корнієвський О.А. Ауд. 431 головного корпусу КНУБА Профіль викладача за адресою: http://www.knuba.edu.ua/?page_id=47977 Контакти. Тел.: (050)441-50-77. E-mail: korniiievskiyi.oa@knuba.edu.ua ; alankorn271230@ukr.net	
12) Мова навчання: українська	
13) Необхідні ввідні дисципліни: (що треба вивчити, щоб слухати цей курс) «Вступ до спеціальності», «Історія зарубіжних політичних вчень»	
14) Мета курсу: засвоєння студентами основних понять навчальної дисципліни з акцентом на осмислення ними політичних реалій сьогодення, ознайомлення з нормами політичної поведінки, демократичними цінностями, методологією аналізу політичного життя, світоглядними критеріями оцінки сучасних політичних подій з метою набуття студентами навичок та вмінь застосовувати політичні знання як для аналізу сучасних політичних процесів, так і під час проходження суспільно-політичної практики практиці, залучення до громадської діяльності.	

15) Результати навчання:

№	Програмний результат навчання	Метод перевірки навчального ефекту	Форма проведення занять	Посилання на програмні компетентності
1.	ПРН01. Розуміти предметну область, етичні та правові засади професійної діяльності.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	ЗК01 СК01 СК02 СК03

2.	ПРН03. Вміти критично мислити у сфері професійної діяльності.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	СК01 СК02 СК03
3.	ПРН07. Розуміти історію, закономірності та етапи розвитку предметної сфери політології, знати її цінності та досягнення.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	ЗК07 СК01 СК02 СК03
4.	ПРН08. Вміти використовувати базовий категорійно-понятійний та аналітично-дослідницький апарат сучасної політичної науки.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	ЗК01 СК01 СК02 СК03
5.	ПРН09. Вміти застосовувати політологічне мислення для розв'язання теоретичних та практичних проблем у політичній сфері на основі опанування класичної та сучасної політичної думки.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	СК01 СК02 СК03
6.	ПРН10. Вміти описувати, пояснювати й оцінювати політичні процеси та явища у різних історичних, соціальних, культурних та ідеологічних контекстах.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	ЗК01 СК01 СК02 СК03
7.	РН16. Презентувати результати теоретичних і прикладних досліджень фахівцям і широкій аудиторії, засобом масової інформації, експертам з інших галузей знань.	Обговорення під час занять, тематичне дослідження, контрольна робота, есе	Лекція, практичні заняття	ЗК01 СК01 СК02 СК03 СК09

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен:

Знати

наукові школи класичної та сучасної політичної думки, їх представників, праці мислителів (філософів, політологів, представників інших наукових напрямів), теоретико-методологічні та дослідницькі підходи, основні положення доктрин.

основні креативні підходи до вирішення методологічних завдань в політичній науці.

сучасний порядок денний дискурсу між представниками різних традицій (наукових шкіл, течій) політичної думки

проблемні питання, які сьогодні перебувають у центрі уваги науково-експертного спільноти у галузі політичної науки.

Вміти

- аналізувати, коментувати політичні тексти, володіти навичками політологічного (критичного) аналізу текстів, методикою рефлексивного опрацювання текстів.

- охарактеризувати проблемне поле в сучасній політичній теорії, а також фактори, що вплинули на формування та еволюцію політичних за своїм походженням та суттю наукових понять на сучасному етапі розвитку політичної думки

- працювати над поглибленням та систематизацією знань з проблематики методології політичної науки, надавати оціночні судження (оцінки) методологічним парадигмам (концептуальним поглядам) до аналізу політичних явищ, процесів та інших характеристик політичної сфери в сучасній політичній науці.

- знаходити новаторські та традиціоналістичні моменти в розвитку сучасної зарубіжної та української політичної думки

16) Форми занять та їх тривалість (кількість годин)				
	30	34	Контрольна робота	56

16) Форми занять та їх тривалість (кількість годин)

Семестр	Лекція	Практичне заняття	Лабораторні заняття	Курсовий проект/ курсова робота РГР/Контрольна робота	Самостійна робота студента
I	20	10		Індивідуальне завдання (контрольна робота)	30
II	20	40		Індивідуальне завдання (контрольна робота)	60

Тема Питання	Лек. год.	ПрЗ год.	Літ-ра	Звіт-ть студ.
Модуль 1				
Загальна теорія політики як наука та навчальна дисципліна				

<p>1. Специфіка політико-теоретичного пізнання</p> <p>1.1. Роль теорії в політичній науці. Поняття теорії.</p> <p>1.2. Співвідношення політичної науки (емпіричної політичної науки) і політичної філософії (нормативної політичної теорії).</p> <p>1.3. Поняття моделі. Основні типи концепцій.</p> <p>1.4. Сучасна методологія політичної науки.</p>	2	2	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. С. 15-128. URL: https://www.studmed.ru/download/alekseeva-ta-sovremennye-politicheskie-teorii-opyt-zapada-kurs-lekciy_4d4da7c2885.html;</p> <p>Дегтярев А.А. Основы политической теории. Учеб. пособие. М.: Высшая школа, 1998. 239 с. URL: http://padabum.com/d.php?id=32545</p> <p>Мухаев Р.Т. Теория политики: ученик для студентов вузов, обучающихся по гуманитарно-социальным дисциплинам... М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. С. 6-27. URL: https://www.twirpx.com/file/1982085/</p> <p>Орач С. М. Історія політичних і правових вчень : Навч. посібник. К.: Атіка, 2005. – С. 9-20.</p> <p>Петров Ю. А. Теория познания: Научно-практическое значение. М.: Мысль, 1988. 141 с.</p> <p>Соловьев А. И. Политология: Политическая теория, политические технологии: Учебник для студентов вузов. – М.: Аспект Пресс, 2006. 559 с. URL: http://yanko.lib.ru/books/politologiya/politology-solovyev-2006-a.htm</p> <p>Шляхтун П. П. Політологія (теорія та історія політичної науки): Підручник. К.: Либідь, 2002. С. 8-32; 149-170.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>2. Природа людини та політична теорія: Зигмунд Фрейд, Еріх Фромм, Герберт Маркузе.</p> <p>2.1. Природа людини і політичні аргументи.</p> <p>2.2. З. Фрейд про умови існування людини, агресивні імпульси й схильності, їхня природа.</p> <p>2.3. Е. Фромм про природу людської діяльності. Праця Е. Фромма «Здорове суспільство».</p> <p>2.4. Природа людини і проблематика революції у працях Г. Маркузе (праця Г. Маркузе «Ерос і цивілізація»). Типологія репресій за Г. Маркузе (праця «Одномірніа людина»).</p> <p>2.5. Наука і техніка як ідеологія.</p>	2	2	<p>Маркузе Г. Эрос и цивилизация. Одномерный человек: исследование идеологии развитого индустриального общества : пер. с англ. М. : АСТ, 2003. 526 с.</p> <p>Мухаев Р.Т. Теория политики: ученик для студентов вузов, обучающихся по гуманитарно-социальным дисциплинам... М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. С. 28-59. URL: https://www.twirpx.com/file/1982085/</p> <p>Политическая психология Учебное пособие для вузов. Под общей ред. А. Деркача, В. Жукова, Л. Лаптева. URL:https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Psiho1/derk/index.php</p> <p>Революционный невроз. М.: Институт психологии РАН; Изд-во «КСП+», 1998. С. 253-568.</p> <p>Соловьев А. И. Политология: Политическая теория, политические технологии: Учебник для студентов вузов. – М.: Аспект Пресс, 2006. 559 с. (URL: http://yanko.lib.ru/books/politologiya/politology-solovyev-2006-a.htm)</p> <p>Фрейд Зигмунд. Психология масс и анализ человеческого «Я». М.: АСТ, 2016. 320 с.</p> <p>Фромм Еріх. Втеча від свободи ; пер. з англ. М. Яковлева. Харків, 2019. – 288 с.</p> <p>Фромм Э. Анатомия человеческой деструктивности. М.: Республика, 1994. 447 с.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>3. Інституційний та системний</p>	2	2	<p>Гомза І. Тіллі Чарльз // Історія політичної</p>	Обговорення

<p>підходи до політичної теорії</p> <p>3. 1. Поняття «інститут». Основні методи інституційного підходу.</p> <p>3. 2. Держава як інститут. Основні характеристики сучасної держави.</p> <p>3.3. Системний аналіз політики (праці Т. Парсонса, Д. Істона, Г.Алмонда).</p> <p>3.4. Інституційна матриця Карла Поланьї (праця «Економіка як інституційно оформлений процес»).</p> <p>3.5. Політика і соціетальне співтовариство.</p> <p>3.6. Конституціоналізм як одна з течій інституціонального підходу.</p>		<p>думки: навч. енцикл. словник-довідник / за заг. ред. Н. М. Хоми; [В. М. Денисенко, Л. Я. Угрин, Г. В. Шипунов та ін.]. – Л. : Новий Світ–2000, 2014. – С. 633–634.</p> <p>Луман Н. Введение в системную теорию [пер. с нем. К. Тимофеева]. – М. : Логос, 2007. – 360 с.</p> <p>Меркель В. Формальные и неформальные институты в дефектных демократиях / В. Меркель, А. Круасан // Полис. – 2002. – № 1. – С. 6–17; № 2. – С. 20–30.</p> <p>Мінаков М. Соціальна система, комунікація і масмедіі: творення суспільної реальності / М. Мінаков [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ekmaig.ukma.edu.ua/handle/123456789/850.</p> <p>Неліпа Д. Системний аналіз в політології : теорія, методологія, практика / Д. Неліпа. – К. : Центр учб. літ-ри, 2011. – 312 с.</p> <p>Перегида Є. Неоінституціоналізм / Є. Перегида // Політологія : навч. енцикл. словник-довідник / [В. М. Денисенко, О. М. Сорба, Л. Я. Угрин та ін.] ; за наук. ред. Н. М. Хоми. – 2-е вид. – Л. : Новий Світ–2000, 2015. – С. 426–427.</p> <p>Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2016. Т. 1. – С. 14-61.</p>	<p>ння на практичних заняттях; есе; тести</p>	
<p>4. Структуралістський та постструктуралістський підходи до аналізу політики</p> <p>4.1. Поняття структуралізму та його становлення.</p> <p>4.2. Постструктуралізм Жака Дерріда. Деконструкція мови та соціальних інститутів.</p> <p>4.3. Ідеологема «свобода суспільства від усіх інтелектуальних авторитетів» (наскрізна настанова ідеологеми: « люди повинні стати авторами своєї п'єси»).</p> <p>4.4. Мішель Фуко як видатний представник постструктуралізму (праці «Археологія знання», «Генеалогія влади»).</p> <p>4.5. Перехід до постмодернізму як продовження постструктуралізму.</p>	2	2	<p>Барт Р. Структурализм как деятельность / Р. Барт // Нулевая степень письма. – М.: Прогресс, 2008. – С. 227–236.</p> <p>Висоцький О. Фуко Мішель Поль / О. Висоцький // Історія політичної думки: навч. енцикл. словник-довідник / за заг. ред. Н. М. Хоми; [В. М. Денисенко, Л. Я. Угрин, Г. В. Шипунов та ін.]. – Л. : Новий Світ–2000, 2014. – 765 с. – С. 668–669.</p> <p>Гарбадин А. С. Постмодерні підходи до аналізу політики / А. С. Гарбадин // Історія політичної думки: підручник / за заг. ред. Н. М. Хоми; [І. В. Алексеєнко, Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна та ін.]. – Л. : Новий Світ–2000, 2016. – 1000 с. – С. 491–512.</p> <p>Повторєва С. М. Структурний підхід – структуралізм – постструктуралізм (еволюція методології та її поширення у гуманітарних студіях) / С. М. Повторєва – Л. : Вид-во нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2010. – 336 с.</p> <p>Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2016. Т. 1. – С. 130-150.</p>	<p>Обговорення на практичних заняттях; есе; тести</p>
<p>5. Модернізм і постмодернізм у політичній теорії</p> <p>5.1. Дискусія про приналежність сучасного суспільства до модерну (сучасності) чи</p>	2		<p>Бауман З. Спор о постмодернизме // Социологический журнал. – 1994. – № 4. – С. 69–80.</p> <p>Вейз Д. Э. Времена постмодерна. – Минск, 2002. – 240 с.</p>	<p>Обговорення на практичних заняттях;</p>

<p>постмодерну (пост сучасності)ю</p> <p>5.2. Ентоні Гідденс про модерн як суспільство ризику.</p> <p>5.3. Юрген Хабермас про модерн як про незавершений проект.</p> <p>5.4. Радикальний епостмодернізм (Жан Бодріярд).</p> <p>5.5. Неомарксистський постмодернізм Фредріка Джемсона (F. Jameson).</p>		<p>Гарбадин А. Постмодерні підходи до аналізу політики / А. Гарбадин // У кн. : Історія політичної думки: підручник / за заг. ред. Н. М. Хоми; [І. В. Алексеєнко, Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна та ін.]. – Л. : Новий Світ–2000, 2016. – 1000 с. – С. 491–511.</p> <p>Горбатенко В. «Сидить старий, схиливши сиві скроні...»: Про кольорові скельця постмодерного буття // Генеза. – 2006. – № 1. – С. 112–119.</p> <p>Горбатенко В. Стратегія модернізації суспільства: Україна і світ на зламі тисячоліть. – К. : Видавн. центр «Академія», 1999. – 240 с.</p> <p>Инглхарт Р. Постмодерн: Меняющиеся ценности и изменяющиеся общества // Политические исследования. – 1997. – № 4. – С. 6–23.</p> <p>Лиотар Ж.-Ф. Состояние постмодерна / Ж. -Ф. Лиотар ; [пер. с фр. Н. А. Шматко]. – М. : Ин-т эксперимент. социологии ; Спб. : Алетейя, 1998. – 160 с.</p> <p>Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2016. Т. 1. – С. 106-129.</p>	<p>есе; тести</p>
<p>6. Проблема концептуальних засад політичної теорії. Позитивізм у політичній теорії</p> <p>6.1. Теоретична спадщина Огюста Конта.</p> <p>6.2. Логічний позитивізм і політична теорія.</p> <p>6.3. Оцінювання позитивістами моральної філософії та політичної теорії.</p> <p>6.4. Принцип верифікації (емпіричне підтвердження будь-яких теоретичних положень).</p> <p>6.5. Соціологічний напрям у зарубіжній політико-правовій думці.</p> <p>6.6. Сильні та слабкі політико-теоретичні характеристики позитивізму.</p>	2	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории. – М.: РОССПЭН., 2000. С. 76-100.</p> <p>Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2016. Т. 1.</p> <p>Політологія : навч. енцикл. словник-довідник / [В. М. Денисенко, О. М. Сорба, Л. Я. Угрин та ін.] ; за наук. ред. Н. М. Хоми. – 2-е вид. – Л. : Новий Світ–2000, 2015.</p> <p>Позитивістська тенденція в сучасній світовій філософії. URL: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/4%20KURS/4/1/03H1R3_3.htm</p> <p>Позитивізм як найбільш впливовий рух західної філософії другої половини XIX ст. URL: https://ru.osvita.ua/vnz/reports/philosophy/13067/.</p>	<p>Обговорення на практичних заняттях; есе; тести</p>
<p>7. Проблема концептуальних засад політичної теорії. Біхевіоралізм у політичній теорії</p> <p>7.1. Поняття позитивізму і біхевіоралізму. Теоретична спадщина Огюста Конта.</p> <p>7.2. «Чикагська школа» у політичній науці. Чарльз Мерріам і Гарольд Лассуелл.</p> <p>7.3. Соціальна та політичні аспекти біхевіоралізму Фредеріка Скіннера.</p> <p>7.4. Політика як сфера взаємодії.</p>	2	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории. М.: РОССПЭН., 2000. С. 76-100.</p> <p>Бихевиорализм. URL: http://politics.ellib.org.ua/pages-3719.html</p> <p>Біхевіоризм. Проблема об'єктивності дослідження. URL: https://stud.com.ua/48147/psihologiya/biheviORIZM_problema_obyektivnosti_doslidzhennya</p> <p>Євсєєв Кирил. Політичний біхевіоризм як феномен модерністського наукового світогляду. URL: https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/evseev_politychnyi.pdf</p> <p>Ручка А. О., Танчер В. В. Курс історії теоретичної соціології. К.: Наукова думка, 1995.</p>	<p>Обговорення на практичних заняттях; есе; тести</p>

<p>7.5. Державна влада як механічний агрегат окремих воль (система стримувань і противаг органів державної влади, яка доповнює принципи поділу влад).</p> <p>7.6. Сильні та слабкі політико-теоретичні характеристики позитивізму та біхевіоралізму.</p>			<p>С. 7-12.</p> <p>Позитивізм як найбільш впливовий рух західної філософії другої половини XIX ст. URL: https://osvita.ua/vnz/reports/philosophy/13067/</p> <p>Скиннер Б. Ф. По ту сторону свободи и достоинства. М., 2015. 195 с.</p> <p>Соціологія Огюста Конта. URL: https://studfile.net/preview/2265231/page:22/</p> <p>Чиказька соціологічна школа. URL: https://stud.com.ua/56455/sotsiologiya/chikazka_sotsiologichna_shkola.</p>	
<p>8. Науковий і критичний раціоналізм у сучасній політичній теорії</p> <p>8.1. Раціоналізм у політиці.</p> <p>8.2. Основні принципи теорії раціонального вибору.</p> <p>8.3. Праця Мансура Олсона «Логіка колективної дії: суспільні блага і теорії груп» .</p> <p>8.4. Обмеженість сфери застосування теорії раціонального вибору.</p> <p>8.5. Значення теорії раціонального вибору для впровадження раціонального напрямку в політичній теорії.</p>	2		<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории. – М.: РОССПЭН., 2000. – С. 101-120.</p> <p>Вергелес Т. Теорія раціонального вибору: еволюція та сучасна модифікація. URL: http://visnykj.wunu.edu.ua/index.php/visnykj/article/view/508</p> <p>Олсон Мансур. Логика коллективных действий. Общественные блага и теория групп. Пер. с англ. М.: ФЭИ, 1995. 174 с. URL: https://socioline.ru/files/5/39/olson_m._-_logika_kollektivnyh_deystviy.pdf</p> <p>Сухарев О. С. Институциональная теория М. Ослона: «принцип расширения». URL: https://www.researchgate.net/publication/318369029_Institutional_Theory_of_M_Olson_The_Principle_of_Expansion/fulltext/59bfd0d7458515e9cfd53407/Institutional-Theory-of-M-Olson-The-Principle-of-Expansion.pdf</p> <p>Сисолятина А. В. Поняття колективної дії в концепції раціонального вибору Й.Ельстера. URL: https://core.ac.uk/reader/229858860</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>9. Політична теорія Макса Вебера.</p> <p>9.1. Методологія дослідження політики за М. Вебером. Концепція «ідеальних типів».</p> <p>9.2. Визначення М. Вебером сутності понять «політика» і «влада».</p> <p>9.3. Теорія раціоналізації. Образ «залізної клітки».</p> <p>9.4. Формальна раціональність та бюрократія.</p> <p>9.5. Типологія легітимації влади за М. Вебером.</p> <p>9.6. Характеристика сутності держави. Типологія політиків за М. Вебером.</p>	2	2	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. С.129-157.</p> <p>Вебер Макс. Власть и политика ; пер. з нем. Б. М. Скуратова, А. Ф. Филиппова. М.: РИПОЛ классик, 2017. 432 с. URL: https://www.yakaboo.ua/vlast-i-politika-sbornik.html</p> <p>Вебер Макс. Вибрані твори Библиотека Гумер – соціологія. URL: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Sociolog/v ebizbr/index.php</p> <p>Мейсон Пол. Посткапіталізм. Путівник у майбутнє / пер. з англ. Н. Мочалова. К. : Наш формат, 2019. 360 с.</p> <p>Перегуда Є. В. Політологія: навчальний посібник / Є. В. Перегуда, В. Ф. Панібудьласка, В. Л. Семко та ін. – К.: КНУБА, 2011. С. 28-40.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>10. Політична онтологія: учення про політичне буття.</p> <p>10.1. Буття влади.</p> <p>10.2. Онтологічні засади політичного партнерства.</p> <p>10.3. Засоби завоювання та засоби реалізації влади.</p> <p>10.4. Маніпулювання громадською думкою за допомогою новітніх</p>	2		<p>Александр Моисеевич Пятигорский, Олег Алексеевич Алексеев: Размышляя о политике. Приложение 1. Хронополитика. URL: https://gtmarket.ru/laboratory/basis/3182/3190</p> <p>Біла книга спеціальних інформаційних операцій проти України. 2014-2018 / під заг. ред. Золотухіна Д. Ю. URL: https://mip.gov.ua/files/pdf/white_book_2018_mip.pdf</p> <p>Гольцов А. Геополітика та політична географія:</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести

інформаційних технологій. Спеціальні інформаційні операції. 10.5. Політичний час.		<p>Підручник. К.: Центр навч. літ-ри, 2019. 416 с.</p> <p>Кудряченко А. І. Геополітика: підруч. для студ. вищ. навч. закл. ; МАУП, Ін-т політ. і етнонац. досліджень НАН України. К.: МАУП, 2004. 293 с.</p> <p>Литвиненко О. В. Інформаційні впливи та операції. Теоретико-аналітичні нариси: монографія. К.: НІСД, 2003. 240 с.</p> <p>Панарин А. С. Философия политики. Учеб. пособие для политологических факультетов и гуманитарных вузов. М.: Новая школа, 1996. С. 18-177.</p> <p>Политическая психология Учебное пособие для вузов. Под общей ред. А. Деркача, В. Жукова, Л. Лаптева. URL: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Psihol/derk/index.php</p> <p>Социальное время и хронополитика. URL: https://uchebnikfree.com/sovremennaya-filosofiya-besplatno/sotsialnoe-vremya-hronopolitika-27848.html</p> <p>Шляхтун П. П. Політологія (теорія та історія політичної науки): Підручник. К.: Либідь, 2002. С. 523-539.</p>	
Модуль 2. Загальна теорія політики: доктринальний контекст			

<p>11. Нормативні політичні теорії («правий спектр»). Доктрина утилітаризму. 11.1. Становлення та сутнісні характеристики утилітаризму. Теоретична спадщина Джона Стюарта Мілля. 11.2. Утилітаризм і телеологія благополуччя (концепція загального добробуту). 11.3. Утилітаризм і політичні цінності. 11.4. Масовий утилітаризм як імпульс динаміці суспільства</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 135-152. Історія політичної думки: навч. енциклопедичний словник-довідник /за ред. Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ – 2000, 2014. С. 62-63, 438-439, 586-587, 736-737. Кирилюк Ф. М. Історія зарубіжних політичних вчень Нової доби: навч. посібник. К.: Центр учбової літ-ри, 2008. – С. 116-172. Короткий оксфордський політичний словник /Пер. з англ.; За ред. І. Макліна, А. Макмілана. К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2006. С. 708-711. Міл Дж. С. Про свободу: Есе / пер. з англ. К.: Основи, 2001. 463 с. Мур Дж. Принципи етики / пер. с англ. Коноваловой Л. В. М.: Прогресс, 1984. 327 с. Мур Дж. Природа моральной философии / пер. с англ., сост. и прим. Коноваловой Л. В. М.: Республика, 1999. 351 с. Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2. С. 209-241.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>12. Політичні ідеї представників лібералізму. Лібертаризм як альтернатива деонтологічного лібералізму 12.1. Еволюція лібералізму в ХХ столітті (Сучасна версія суспільного договору). 12.2. Альтернатива деонтологічному лібералізму: лібертаризм. Лібертаризм як крайня форма лібералізму. 12.3. Сучасна версія політичної теорії ліберального прагматизму. Праці Фрідріха фон Хайєка «Дорога до рабства» (1944), «Конституція свободи» (1960). 12.4. Теоретична спадщина Роберта Нозіка (характеристика принципів справедливості, пріоритет цінностей індивідуальної свободи, ідея «мінімальної держави»). Праця Р. Нозіка «Анархія, держава й утопія» (1974).</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 153-212. Боуз Девид. Либертарианство: История, принципы, политика / [Пер. с англ. М. Кислов, А. Куряев...]. Челябинск: Социум : Sato Institute, 2004. 391 с. Гальчинський А. Лібералізм: уроки для України: наук.-популярне есе. К.: Либідь, 2011. 288 с. Єрмоленко В. Плинні ідеології. Ідеї та політика в Європі ХІХ-ХХ століть. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2018. 480 с. ЛІБЕРАЛІЗМ: Антологія. 2-ге вид. / Упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. – К.: ВД «Простір», «Смолоскип», 2009 – ХХХІІ +1128 с. Мейсон Пол. Посткапіталізм. Путівник у майбутнє / пер. з англ. Н. Мочалова. К. : Наш формат, 2019. 360 с. Орач Є. М. Історія політичних і правових вчень : Навч. посібник. К.: Атіка, 2005. С. 375-405, 489-496. Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2. С. 242-270. Ролз Д. Політичний лібералізм. К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи». 2000. 382 с. Романюк А. С. Історія західних політичних вчень: Політичні доктрини ХХ – початку ХХІ ст. : навч. посібник. К.: Знання, 2011. С. 27-43.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести

<p>13. Доктрина комунітаризму. 13.1. Поняття комунітаризму. Комунітаризм як нормативна теорія. 13.2. Критика лібералізму з позиції комунітаризму. 13.3. Ставлення комунітаристів до справедливості і колективізму, висунення ними ідеї демократії консенсусу. 13.4. Мораль і політика у трактуванні комунітаристів.</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 213-227. Грищук О. В., Слюсарчук Х. Т. Лібералізм та комунітаризм у філософсько-правовому вимірі. Хмельницький, 2018. 303 с. URL: https://www.twirpx.com/file/2472495/ Красноголова Ю. Дилема лібералізму та комунітаризму. URL: http://veche.kiev.ua/journal/814/ Макінтайр Е. Після чесноти / пер. з англ. В. Малахова. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2002. 438 с. Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2. С. 36-60. Супругова С. Визначення принципів комунітаризму щодо ролі спільнот в суспільстві. URL: http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/2020/1/Suprugova.pdf</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>14. Консервативні політичні теорії 14.1. Поняття консерватизму та його співвідношення з поняттями традиціоналізму і реакції. 14.2. Карл Шмітт про критику лібералізму, заперечення ним гуманізму. Праці К. Шмітта «Римський католицизм і політична форма», «Концепція політичного» 14.3. Культурний консерватизм: «Група Солсбері». Роль держави з точки зору прибічників культурного консерватизму. 14.4. Р. Скуртон як теоретик сучасного консерватизму. 14.5. Погляд Майкла Оукшотта (Michael Oakeshott) на раціоналізм в політиці у контексті визначення ним місця та ролі політика в суспільному житті. Паця М. Оукшотта «Про людське поведіння» (1976).</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 228-279. Бабкіна О. В. Політичні ідеї представників неоконсерватизму // Історія політичної думки: підручник / за заг. ред. Н. М. Хоми. Львів: Новий-Світ-2000, 2016. С. 688-689. КОНСЕРВАТИЗМ: Антологія. 2-ге вид. / Упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. К.: ВД «Простір», «Смолоскип», 2008. ХХVІІІ + 788 с. Моральність капіталізму. Те, про що ви не почувете від викладачів / За ред. Тома Дж. Палмера. К.: Основи, 2014. 128 с. Романюк А. С. Історія західних політичних вчень: Політичні доктрини ХХ – початку ХХІ ст. : навч. посібник. К.: Знання, 2011. С. 44-59.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>15. Політичні дослідження тоталітаризму. 15.1. Джерела тоталітаризму. 15.2. Ханна Арндт про сутнісні характеристики тоталітаризму. 15.3. Ідейні джерела фашизму. 15.4. Спільне та відмінне в політичних ідеях націонал-соціалізму і фашизму. 15.5. Політична теорія сталінізму.</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 280-304. Галкин А. А. Германский фашизм. 2-е изд., доп. М.: Наука, 1989. 352 с. Джентиле Эмилио. Фашизм, тоталитаризм и политическая религия... URL: http://gefter.ru/archive/10519 Зонтгаймер К. Як нацизм прийшов до влади / пер з нім. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2009. 320 с. Єрмоленко В. Плинні ідеології. Ідеї та політика в Європі ХІХ-ХХ століть. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2018. 480 с.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести

			<p>Лифтон Роберт Джей. Технология «промывки мозгов». Психология тоталитаризма / под общ. науч. ред. Е. Н. Волков. СПб.: Прайм-ЕВРОЗНАК ; М.: ОЛМА-Пресс, 2005. 576 с.</p> <p>Романюк А. С. Історія західних політичних вчень: Політичні доктрини ХХ – початку ХХІ ст. : навч. посібник. К.: Знання, 2011. С. 96-114.</p> <p>Тоталитаризм в Европе ХХ века: из истории идеологий, движений, режимов и их преодоления / Я. С. Драбкин [и др.] ; РАН, Институт всеобщей истории. М.: Памятники исторической мысли, 1996. 540 с.</p> <p>Чернявский Г. И. Тень люциферова крыла. Большевизм и национал-социализм: сравнительно-исторический анализ двух форм тоталитаризма. Харьков: ОКО, 2003. 327 с.</p> <p>Шпенглер О. Закат Европы. М.: Мысль, 1993. 272 с.</p>	
<p>16. Проблема націоналізму в політичній науці. Теоретичні школи націоналізму наприкінці ХХ ст. – початку ХХІ ст.</p> <p>16.1. Предмет і предметне поле націоналізму.</p> <p>16.2. Система понять націоналізму.</p> <p>16.3. Націоналізм та його місце в політичному просторі. Типологія націоналізму як явища політичного життя.</p> <p>16.4. Сучасні теорії націоналізму. Підходи до вивчення націоналізму в ХХ столітті.</p> <p>16.5. Політика і політичне в теоріях націоналізму. Ханна Арендт про націоналізм (криза національної держави, тоталітаризм та національні меншини).</p> <p>16.6. Концепція громадянського націоналізму Ентоні Сміта (праця «Нації та націоналізм у глобальну епоху»).</p>	2	4	<p>Єрмоленко В. Плинні ідеології. Ідеї та політика в Європі ХІХ-ХХ століть. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2018. 480 с.</p> <p>Кедури Елі. Націоналізм / пер. с англ. А. А. Новохатько. 4-е изд. СПб: Алетейя, 2010. 136 с.</p> <p>НАЦІОНАЛІЗМ: Антологія. 2-ге вид. / Упоряд. О. Проценко, В. Лісовий. К.: «Смолоскіп», 2006. XLIV + 684 с.</p> <p>Сидорина Т. Ю., Полянников Т. Л. Націоналізм: теорії и политическая история. Учебное пособие. М.: Издательский дом ГУ ВШЭ, 2006. 358 с.</p> <p>Перегида Є. В. Політологія: навчальний посібник / Є. В. Перегида, В. Ф. Панібудьласка, В. Л. Семко та ін. К.: КНУБА, 2011. С. 110-124.</p> <p>Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2. С. 122-150.</p> <p>Романюк А. С. Історія західних політичних вчень: Політичні доктрини ХХ – початку ХХІ ст. : навч. посібник. К.: Знання, 2011. С. 60-77.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
<p>17. Політичні теорії: «лівий» спектр. Комуністична доктрина та її еволюція. Неомарксистські політичні теорії.</p> <p>17.1. Карл Маркс і політична теорія. Ідейні попередники марксизму.</p> <p>17.2. Марксизм і «комуністичний тоталітаризм» (сталінізм).</p> <p>17.3. Неомарксизм (Антоніо Грамши, Нікос Пуланзас, представники критичної теорії (Франфуртська школа).</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 305-372.</p> <p>Бадью Ален. Століття ; пер. з фр. А. Репа. Львів: Вид-во Кальварія, ; К.: Ніка-Центр, 2014. 304 с.</p> <p>Борис Буден. Зона переходу. Про кінець посткомунізму; пер. з нім. Нелі Ваховської. К.: Медуза, 2013. 224 с.</p> <p>Єрмоленко В. Плинні ідеології. Ідеї та політика в Європі ХІХ-ХХ століть. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2018. 480 с.</p> <p>Калашников Дмитрий. Теория молекулярных революций Антонио Грамши. URL: https://dm-kalashnikov.livejournal.com/111861.html</p> <p>Кирилюк Ф. М. Новітня політологія: навч.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести

			<p>посібник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Центр учбової літ-ри, 2009. С. 34-139.</p> <p>Мейсон Пол. Посткапіталізм. Путівник у майбутнє / пер. з англ. Н. Мочалова. К. : Наш формат, 2019. 360 с.</p> <p>Орач Є. М. Історія політичних і правових вчень : Навч. посібник. К.: Атіка, 2005. – С. 404-425, 502-511.</p> <p>Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2. С. 90-121.</p> <p>Романюк А. С. Історія західних політичних вчень: Політичні доктрини ХХ – початку ХХІ ст. : навч. посібник. К.: Знання, 2011. С. 115-155.</p> <p>Ткач О. І., Костів П. Р. Політична модернізація в Латинській Америці: від авторитаризму до демократії: монографія. К.: Ун-т «Україна», 2012. 332 с.</p>	
<p>18. Теорія комунікативної дії. 18.1. Методологічні основи соціальної концепції Ю. Хабермаса. Цикл лекцій Ю. Хабермаса «Демократія, розум, мораль». 18.2. Ю. Хабермас як теоретик «лівого» політичного спектру в сучасній політичній теорії. 18.3. Комунікація та емансипація як методологічні основи теорії Ю. Хабермаса. Праця Ю. Хабермаса «Моральна свідомість та комунікативна дія». 18.4. Теорія соціальної революції Ю. Хабермаса (раціональне суспільство, консенсусна теорія істини). 18. Теорія комунікативної дії. 18.1. Методологічні основи соціальної концепції Ю. Хабермаса. Цикл лекцій Ю. Хабермаса «Демократія, розум, мораль». 18.2. Ю. Хабермас як теоретик «лівого» політичного спектру в сучасній політичній теорії. 18.3. Комунікація та емансипація як методологічні основи теорії Ю. Хабермаса. Праця Ю. Хабермаса «Моральна свідомість та комунікативна дія». 18.4. Теорія соціальної революції Ю. Хабермаса (раціональне суспільство, консенсусна теорія істини).</p>	2	4	<p>Алексеева Т. А. Современные политические теории: Курс лекций. М.: РОССПЭН, 2007. – С. 364-372.</p> <p>Кирилюк Ф. М. Новітня політологія: навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Центр учбової літ-ри, 2009. С. 364-380.</p> <p>Хабермас Ю. Демократія. Разум. Нравственность: Московские лекции и интервью РАН. Ин-т философии. М.: АО «КАМІ»: Изд. центр АСАСЕМІА, 1995. 244 с.</p> <p>Хабермас Ю. Вовлечение другого: Очерки полит. теории: [Сборник] / Пер. с нем. Ю. С. Медведева. СПб.: Наука, 2001. 415 с.</p> <p>Хабермас Ю. Моральное сознание и коммуникативное действие / Пер. с нем.; под ред. Д. В. Складнева. СПб.: Наука, 2000. 377 с.</p>	Обговорення на практичних заняттях; есе; тести
19. Футурологічні	2	4	Історія політичної думки: навч.	Обговорення

<p>(прогностичні) теорії (4 год.). 19.1. Типологія футурологічних політичних концепцій. 19.2. Футурологічні ідеї у світовій літературі ХХ століття. (Олдос Гакслі, Джордж Орвелл). 19.3. Футурологічна теоретична спадщина Самуеля Гантінгтона. 19.4. Концепція «кінця історії» Френсіса Фукуяма. 19.5. Політична футурологія в умовах поширення новітніх інформаційних технологій.</p>		<p>енциклопедичний словник-довідник /за ред. Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ – 2000, 2014. С. 145-146, 406-407, 422-423, 470-471, 496-497, 639-640, 669-670. Кандюк О. Б. Підходи представників футурологічних концепцій до політики // Історія політичної думки: підручник./ за заг. ред. Н. М. Хоми. Львів: Новий Світ – 2000, 2016. С. 944-964. Мойсес Наїм. Занепад влади... / пер. з англ. О. Дем'янчук. К.: Форс Україна, 2017. 448 с. Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2. С. 484-502. Тоффлер Елвін. Нова парадигма влади. Знання, багатство й сила / пер. з англ. Н. Бордукової. Харків: Акта, [2003]. 685 с. Тоффлер Е. Треття хвиля; Пер. з англ. А.Євси. К.: Всесвіт, 2000. 475 с. URL: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Culture/Toffler/_Index.php Фукуяма Ф. Великий крах: Людська природа і відновлення соціального порядку / пер. з англ. В. Дмитрук. Львів: Кальварія, [2005]. 376 с. Фукуяма Ф. Конец истории и последний человек / пер. с англ. М. Б. Левин. М.: ООО «Изд-во АСТ»; ЗАО НПП «Ермак», 2005. 588 с. Фукуяма Ф. Сильное государство: Управление и мировой порядок в ХХІ веке / пер. с англ. О. Э. Колесникова и др. М.: АСТ..., 2007. 220с. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / пер. с англ. Ю. Новиков, Т. Велимеев. М.: АСТ, 2003. 603 с. URL: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Polit/Hant/index.php Хантингтон С. Третья волна. Демократизация в конце ХХ века / [пер. с англ. Л. Ю. Пантиной]. М.: РОССПЭН, 2003. 365 с.</p>	<p>ння на практичних заняттях; есе; тести</p>
<p>20. Доктрина глобалізму. Політичні ідеї представників альтерглобалізму та антиглобалізму. 20.1. Глобалізм як політична доктрина. Класична школа глобалізму. 20.2. Школа гіперглобалістів (революційних грлобалістів). 20.3. Політичні ідеї представників екологічного антиглобалізму. 20.4. Концепція антиглобалізму Девіда Кортена (праця «Коли корпорації правлять світом»).</p>	<p>2</p>	<p>4</p> <p>Бауман Зигмунт. Глобалізація. Наслідки для людини і суспільства / Пер. з англ. І. Андрущенка. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 109 с. Бебик В. М. Сучасна глобалістика: провідні концепції і модерна практика: Навч. посібник / В. МС. Бебик, С. О. Шергін, Л. О. Дегтерьова. К.: Університет «Україна», 2006. 208 с. Кирилюк Ф. М. Новітня політологія: навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.]. К.: Центр учбової літ-ри, 2009. – С. 465-562. Перегуда Є. В. Політологія: навчальний посібник / Є. В. Перегуда, В. Ф. Панібудьласка, В. Л. Семко та ін. К.: КНУБА, 2011. С. 178-195. Політична думка ХХ – ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. Львів: «Новий світ-2000», 2017. Т. 2.</p>	<p>Обговорення на практичних заняттях; есе; тести</p>

			С. 418-483. Ткач О. І., Костів П. Р. Політична модернізація в Латинській Америці: від авторитаризму до демократії: монографія. К.: Університет «Україна», 2012. 332 с. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций. К.: АСТ, 2006. 576 с. Шляхтун П. П. Політологія (теорія та історія політичної науки): Підручник. К.: Либідь, 2002. С. 523-539.	
--	--	--	--	--

Лабораторне: Не передбачено НП.**Курсовий проект/курсова робота/РГР/Контрольна робота.****Тематика індивідуальних завдань та контрольних робіт (на вибір студентів)**

1. Роль теорії в політичній науці.
2. Натуралізм і холізм у дослідженні політичних об'єктів.
3. Е. Фромм про умови для реалізації творчого потенціалу громадян, їхньої конструктивної енергії.
4. Наука і техніка як ідеологія.
5. Типологія легітимзації влади за М. Вебером.
6. Формальна раціональність за М. Вебером.
7. Особливості застосування у наукових дослідженнях інституційного підходу.
8. Основні характеристики сучасної держави.
9. Принципи структурної методології.
10. Політичний міф: характерні ознаки.
11. Поняття модернізму та постмодернізму.
12. Політико-теоретичні характеристики позитивізму.
13. Визначення політичної системи як балансу політичних сил.
14. Політико-теоретичні характеристики позитивізму і біхевіоралізму.
15. Раціоналізм у політиці.
16. Влада як привілей.
17. Еволюція доктрини утилітаризму.
18. Принципи справедливості.
19. Сильні та слабкі сторони комунітаризму.
20. Ідейні джерела консерватизму.
21. Політична доктрина фашизму.
22. Проблема націоналізму в сучасній Україні.
23. Сучасний український націоналізм.
24. Доктрина неомарксизму.
25. Теорія комунікативної дії.
26. Основні ідеологеми футурологічних політичних концепцій.
27. Глобалізм як політична доктрина.
28. Антиглобалізм та альтерглобалізм як сучасні ідеологічні течії.

Індивідуальне завдання підлягає захисту студентом на заняттях, які призначаються додатково. Індивідуальне завдання може бути виконане у різних формах. Студенти можуть зробити його у вигляді реферату. Реферат повинен мати обсяг 18-24 сторінок А4 тексту (кегль Times New Roman, шрифт 14, інтервал 1,5), включати план, структуру основної частини тексту відповідно до плану, висновки і список літератури, складений відповідно до ДСТУ 8302:2015. В рефераті можна помістити словник базових понять до теми. Водночас індивідуальне завдання може бути виконане в інших формах, наприклад, у вигляді презентації у форматі Power Point. В цьому разі обсяг роботи визначається індивідуально – залежно від теми.

Література, що рекомендується для виконання індивідуального завдання, наведена, а в електронному вигляді вона розміщена на Освітньому сайті КНУБА, на сторінці кафедри політичних наук і права.

Як виконання індивідуального завдання за рішенням викладача може бути зарахована участь студента у міжнародній або всеукраїнській науково-практичній конференції з публікацією у матеріалах конференції тез на одну з тем, догичних до змісту дисципліни, або публікація статті на одну з таких тем в інших наукових виданнях.

Текст індивідуального завдання подається викладачу не пізніше, ніж за 2 тижні до закінчення семестру. Заняття із захисту індивідуальних завдань призначаються не пізніше, ніж за 1 тиждень до закінчення семестру. Викладач має право вимагати доопрацювання індивідуального завдання, якщо воно не відповідає вимогам.

Самостійна робота студента:

I семестр

1. Лекції – 8 год.
2. Практичні заняття – 5 год.
3. Індивідуальне завдання (реферат) – 11 год.
4. Підготовка до заліку – 6 год.

I семестр

1. Лекції – 5 год.
2. Практичні заняття – 15 год.
3. Індивідуальне завдання (реферат) – 10 год.
4. Підготовка до іспиту – 30 год.

17) Іспит.**Питання екзаменаційних білетів:**

1. Методи політичних досліджень.
2. Принципи структурної методології.
3. Сучасні уявлення про природу людини.
4. Позитивізм і біхевіоризм у політичній теорії.
5. Системний аналіз політики
6. Модернізм і постмодернізм у політичній теорії
7. Раціоналізм у політиці.
8. Бюрократична раціональність за Максом Вебером
9. Хронополітика.
10. Зміст поняття «політичний простір».
11. Політичні ідеї представників класичного утилітаризму.
12. Соціальний лібералізм.
13. Ідея демократії консенсусу в доктрині комунітаризму.
14. Мораль і політика у трактуванні представників комунітаризму.
15. Ідейні джерела консерватизму.
16. Неоконсервативна політична доктрина.
17. Неоконсервативна політична доктрина.
18. Політика і політичне в теоріях націоналізму.
19. Комуністична доктрина та її еволюція
20. Неокомуністичні концепції.
21. Теорія комунікативної дії.
22. Консенсусна теорія істини.
23. Теорія соціальної революції Ю. Хабермаса.
24. Основні положення політичної теорії анархізму.
25. Новітній анархо-комунізм.
26. Політичні ідеї представників солідаризму.
27. Загальна характеристика доктрини популізму та етапи її розвитку.
28. Аграрний (фермерський) популізм.
29. Політичний популізм в сучасних європейських країнах.
30. Політико-філософські концепції нового світового порядку.
31. Політологічні концепції нового світового порядку: «оптимістичний лібералізм» (Френсіс Фукуяма).
32. Політологічні концепції нового світового порядку: «консервативний оптимізм» (Самуель Гантінгтон).
33. Політологічні концепції нового світового порядку: «новий світовий порядок» (Генрі Кіссінджер).
34. Політологічні концепції нового світового порядку: «американські шахи» (Збігнев Бжезинський).
35. Політологічні концепції нового світового порядку: ліберальний антифундаменталізм (Джордж Сорос).
36. Антиглобалізм та альтерглобалізм як сучасні ідеологічні течії: теоретичні аспекти.
37. Основні положення та типологія футурологічних політичних концепцій.
38. Футурологічні ідеї у світовій літературі ХХ століття (Джордж Орвелл).
39. Футурологічна теоретична спадщина Самуеля Гантінгтона.
40. Політичні ідеї трансформістів (еволюційних глобалістів).
41. Світ-системний аналіз сучасного глобалізованого світу.

Розподіл балів**I семестр з формою контролю залік**

Поточне оцінювання	Індивідуальне завдання	Іспит	Сума балів
Змістові модулі			

1	2	3			
15	15	20	20	30	100

II семестр з формою контролю іспит

Поточне оцінювання			Індивідуальне завдання	Іспит	Сума балів
Змістові модулі					
1	2	3			
15	15	20	20	30	100

1. Консультації з дисципліни проводяться керівником курсу щотижнево у понеділок о 15:20 в ауд. 431 Центрального корпусу КНУБА. Якщо заняття з дисципліни проводить інший викладач, графік консультаційних занять доводиться ним до студентів на початку вивчення дисципліни.

2. Студенту, який має підсумкову оцінку за дисципліну від 35 до 59 балів, призначається додаткова залікова сесія. В цьому разі він повинен виконати додаткові завдання, визначені викладачем.

5. Студент, який не здав та/або не захистив індивідуальне завдання, не допускається до складання заліку.

6. Студент має право на опротестування результатів контролю (апеляцію). Правила подання та розгляду апеляції визначені внутрішніми документами КНУБА, які розміщені на сайті КНУБА та зміст яких доводиться до студентів на початку вивчення дисципліни.

Політика щодо академічної доброчесності

1. Списування під час тестування та інших опитувань, які проводяться у письмовій формі, заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). У разі виявлення фактів списування з боку студента він отримує інше завдання. У разі повторного виявлення призначається додаткове заняття для проходження тестування.

2. Тексти індивідуальних завдань (в т.ч. у разі, коли вони виконуються у формі презентацій або в інших формах) перевіряються на плагіат. Для цілей захисту індивідуального завдання оригінальність тексту має складати не менше 70%. Виключення становлять випадки зарахування публікацій студентів у матеріалах наукових конференціях та інших наукових збірниках, які вже пройшли перевірку на плагіат.

Політика щодо відвідування

1. Студент, який пропустив аудиторне заняття з поважних причин, має продемонструвати викладачу та надати до деканату ФУПП документ, який засвідчує ці причини.

2. Студент, який пропустив лекційне заняття, повинен законспектувати зміст цього заняття та продемонструвати конспект викладачу до складання заліку.

3. Студент, який пропустив практичне заняття, повинен законспектувати джерела, які були визначені викладачем як обов'язкові для конспектування, та продемонструвати конспект викладачу до складання заліку.

4. За об'єктивних причин (хвороба, міжнародне стажування тощо) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням із керівником курсу.

19) Робоче навантаження студента, необхідне для досягнення результатів навчання		
№	Форма занять	Кількість годин аудиторні/ СРС
1.	Лекція	40/13
2.	Практичне заняття	50/20
3.	Лабораторні заняття	
4.	КП/КР/РГР/ Контр.роб.	2 Контрольні роботи/21
5.	Форма контролю	Залік/6; Іспит /30
	Всього годин	90/90
20) Сума всіх годин:		180
21) Загальна кількість кредитів ECTS		6,0

22) Кількість годин (кредитів ECTS) аудиторного навантаження:	90 (3,0)
23) Кількість необхідних годин (кредитів ECTS) СРС для забезпечення аудиторного навантаження:	90(3,0)
24) Кількість годин (кредитів ECTS) СРС , забезпечених навчальним планом:	90(3,0)
25) Примітки:	
26) Розробник силабусу: проф. Корнієвський О.А.	

Затверджено:


.....
(дата і підпис розробника)

.....
(підпис завідувача кафедрою)

Всього годин	90/90	
20) Сума всіх годин:		180
21) Загальна кількість кредитів ECTS		6,0
22) Кількість годин (кредитів ECTS) аудиторного навантаження:		90 (3,0)
23) Кількість необхідних годин (кредитів ECTS) СРС для забезпечення аудиторного навантаження:		90(3,0)
24) Кількість годин (кредитів ECTS) СРС , забезпечених навчальним планом:		90(3,0)
25) Примітки:		
26) Розробник силаду: проф. Корнієвський О.А.		



 (дата і підпис розробника)

Затверджено: 

 (підпис завідувача кафедрою)